

Met grote dankbaarheid denken wij aan

FRANS JOZEF HAARMAN

echtgenoot van

Wilhelmina Henrica Wolbert

Hij werd geboren 4 mei 1926 te Weerselo en door het Doopsel opnieuw geboren in Jezus Christus. Hij overleed, voorzien van het sacrament van de ziekenzalving, 23 november 1983 te Oldenzaal. Na de Eucharistieviering in de St. Antoniuskerk werd hij op 28 november begraven op het kerkhof te Oldenzaal.

"Ons leven breekt af
als een droom in de ochtend,
kortstondig is het
als gras op het veld" (ps. 90)

Na een korte en ernstige ziekte is deze lieve man en vader gestorven. Wij zijn zeer bedroefd nu we zonder hem verder moeten leven. Hij was ons allen zo'n grote steun. Hij heeft zoveel voor ons betekend, we hebben zoveel aan hem te danken. Hij was een harde werker en handig in allerlei klussen; zeer eerlijk, bescheiden, tevreden en trouw, een man met weinig woorden, maar zijn gesloten aard verborg een gouden hart. Hij was bijzonder plichtsgetrouw, een man van de klok, steeds behulpzaam,

een van die stille goeden die iedereen, alleen zichzelf niet spaart.

Zijn gezin was zijn rijkste bezit dat hij met zorgzame liefde als een kostbare parel koesterde. Nergens vond hij wat hij thuis vond, al was ook zijn liefde voor de natuur groot. Daarom zal hij in ons hart blijven spreken. Ook in ons gebed zullen we met hem verbonden blijven. Dat God onze hemelse Vader deze godsdienstige en kerkelijke meelevende man die zijn doopsel niet heeft verloochend, mag opnemen in de Grote Heerlijkheid, waarvan St. Paulus zegt: "geen oog heeft gezien, geen oor gehoord en in geen mensenhart is het opgekomen wat God klaar heeft liggen voor wie Hem liefhebben".

Hij leve in God.

Voor Uw blijk van medeleven ondervonden, tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man en onze zorgzame vader, zeggen wij U hartelijk dank.

W. H. Haarman-Wolbert
Miriam en Harry
Wilmy en Ben

Oldenzaal, november 1983